Koleda

Až v běloskvoucím hermelínu
noc svatá rozloží se nad krajem
a zlaté hvězdy s nebes klenby
tonouti budou v zemi lem.

V té noci milost Boží
tajně se dolů snese s rajských brán
a z chrámu zazní písně,
že narodil se Kristus Pán.

Až dítě drahé v plenkách chudých
jak nejkrásnější z růže květ
k nám přijde,
aby obšťastnilo a usmířilo celý svět.

Až písně lidu radost zasejí světem
a z duší vyplaší každý sten
až o lásce budou vyprávěti
tu čistou lásku vznítí navzájem.

Ty noci svatá nejkrásnější
co rok jich vzklene nad světem
jak slastně bloudit ve vzpomínkách
a krásné býti dítětem.

Zas svaté štěstí se snem mládí
se v duši vkrade hluboce
až zvony počnou vyzváněti
Ó Vánoce! Ó Vánoce!

Literácká kronika 25. 11. 1929

Jsme tu pro Boha a pro Vás! Nebojte se nás navštívit.

Římskokatolická farnost děkanství Polička
náměstí Bohuslava Martinů 1, 572 01 Polička
www.farnostpolicka.cz farar@farnostpolicka.cz
Kancelář: +420 461 725 172 Kněz: +420 608 719 872
IČO: 49324675 č. ú.: 1282832319/0800

Farní posel vychází pro vnitřní potřebu farnosti Polička 11x v roce.
Náklady na výtisk jsou asi 5 Kč.
Další číslo vyjde 5. ledna 2020, uzávěrka je 29. prosince 2019.
Příspěvky zasílejte na: posel@farnostpolicka.cz
Fotografie v tomto čísle: archiv Mirka Andrleho, Jakub Klimeš, Jitka Balášová
Korektury: Veronika Ptáčková
Za obsah odpovídá: P. Tomáš Enderle

Římskokatolická farnost děkanství Polička

FARNÍ POSEL

PROSINEC 2019

Dvouvikariátní setkání mládeže 9.–10. 10. 2019

10 ZPRÁV,
které by Vám neměly uniknout

3. listopadu… jsme v kostele svatého Vavřince v Květné poděkovali za zdárné dokončení oprav a přimlouvali se na hřbitově za místní zesnulé. Účast hojná nebyla, ale dobrá atmosféra slavnosti nám to vynahradila.

5. listopadu… se v Hradci Králové na biskupství probíralo s kněžími do deseti let od svěcení téma homilií a kázání. Shodli jsme se na tom, že bychom neměli stahovat kázání z internetu a pak si vyměňovat adresy, odkud si je stahujeme.

7. listopadu… se kněží vikariátu Litomyšl sešli na schůzi v Poličce. P. Prokop Brož jim vyprávěl o genderu, až se jim oči z toho protáčely (nikoli zavíraly).

14. listopadu… se šel pan farář poradit za paní starostkou do Pomezí, jak správně požádat o dotaci na ministerstvu zemědělství na opravu pomezské kapličky u rybníka. Na začátku února budeme žádat stát o 200 000 Kč, tak nám držte palce, nebo se spíš pomodlete…

19. listopadu… jsme si nechali na poličské faře předvést různé typy možných podsedáků do lavic. Znovu jsme byli vrženi do dilematu mezi cenou a kvalitou. Která z těchto hodnot to vyhrála, se snad dozvíte už na konci ledna, až nám podsedáky přivezou.

Slovo kněze
na úvod

Drazí farníci a čtenáři,

slavnost, na kterou tyto řádky píšu, se správně jmenuje „slavnost našeho Pána Ježíše Krista, Krále veškerenstva“. Každý rok zápolím s pokušením namísto kázání říci pouze těchto sedm překrásných slov. A skoro každý rok nahlédnu nějaký další zlomeček tajemství, který je v nich skryt.

Toto období je pro mne ve znamení úporného pachtění na mnoha stranách a rozhodnutí, ke kterým se necítím být kvalifikován, a přece jsem ten, kdo je musí udělat.

V takových časech člověk hledá útěchu, pomoc a moudrost nejen v modlitbě, ale také u lidí, kterých si váží. V několika ohledech mi v minulých týdnech takto posloužil náš pan vikář Josef Matras, a když jsem mu za to děkoval, odpověděl mi slovy: „Ať je to tak nebo tak, aleluja!“

A má pravdu. Nad našimi všednodenními boji bdí ten, který už zvítězil.

Požehnaný advent Vám přeje

P. Tomáš Enderle
AMDG, na slavnost Krista Krále,
L. P. 2019

20. listopadu… proběhlo jednání s novým ředitelem Tylova domu ohledně způsobu slavení 130 let od narození Bohuslava Martinů, které si připomeneme akorát za rok. V té době by už měly být ve stoprocentní kondici varhany, pročež bychom jako farnost rádi uspořádali nějaký opravdu kvalitní koncert. Tak abychom si s Tylovým domem nelezli navzájem do zelí s termíny akcí.

21. listopadu… zasedala ekonomická rada farnosti. Téma? Peníze a co si můžeme a nemůžeme dovolit. Závěr? Nemáme aktuálně peníze ani na to nejpotřebnější: na uhrazení vlastního podílu oprav svatého Jakuba a varhan od svatého Michaela. Nepředstavujte si ale, že je to nějaká krize. To, že církevní obce nemají dostatek prostředků na opravy a nutné údržby, je tradice v naší zemi delší než tisíc let. Je to zcela normální a s pomocí Boží a lidí dobré vůle to nakonec všechno dobře dopadne.

22.–24. listopadu… několik mladých rodin poličské farnosti nalezlo útočiště v Jeníkově. Děti si pohrály, rodiče si popovídali a něco se dozvěděli a všichni se tak trochu otužili.

23. listopadu… jsme se v kostele svatého Michaela modlili za pacienty mobilního hospice poličské Charity, jejich rodiny i Charitu jako takovou. Následně při kávě jsme si mohli vyslechnout, jak velkou pomocí byla tato služba rodinám umírajících.

24. listopadu… se otci Tomášovi podařil jeden z jeho obvyklých kousků. Když se vracel z deváté v Pomezí, byl na sebe řádně pyšný, vždyť si vzpomněl dovézt do Pomezí jak hasicí přístroje, tak košík na sbírku (který zapomínal už tři týdny), tak klíče pro pana kostelníka, a dokonce nezapomněl ani na mešní víno! Plný oprávněné hrdosti šel na půl jedenáctou, aby pár minut přede mší zjistil, že v kostele nemá ani oleje, ani křestní obřady, které potřeboval ke křestní bohoslužbě. A proto se čekalo. *(krácené kázání při zpoždění bohoslužby garantováno)*

Svatý František Xaverský

Světec měsíce prosince

Narodil se 7. dubna 1506 (Španělsko), zemřel 3. prosince 1552 (Šang-čchuan, Čína). Byl navarrský* katolický kazatel a misionář, spoluzakladatel Tovaryšstva Ježíšova. Je označován za apoštola Dálného východu.

František byl prvním katolickým misionářem, který se pokoušel o evangelizaci obyvatel jižní a východní Asie. Byl také zakladatelem jezuitských zámořských misií a prvním misionářem z řad jezuitů. Byl svatořečen 12. března 1622 papežem Řehořem XV**.

Ke cti svatého Františka Xaverského byla v budově radnice, postavené v letech 1739–1744, zbudována kaple, prostupující dvě patra, mající původní výzdobu z roku 1743 a vysvěcená v roce 1751. Hlavní oltářní obraz Sv. František Xaverský křtí pohany je údajně dílem místního malíře Ondřeje Andršta***, autorem dřevořezby Kalvárie je sochař Jiří František Pacák.

Každoročně bývá v období svátku sv. Františka Xaverského (3. prosince) sloužena v této kapli ke cti tohoto světce mše svatá za město.

Mirek Andrle

* Navarra je historická země rozkládající se na severu Španělska.

** papežem v letech 1621–1623

*** (1704–1778), malíř v Poličce, pocházející z Horního Litvínova; namaloval obraz na hlavní oltář děkanského kostela sv. Jakuba a obrazy oltářů sv. Anny a sv. Karla Boromejského (vše zničeno požárem r. 1845)

Osobní asistence

Kukátko do Charity

Vážení čtenáři, minule jsme tok seznamování s charitními službami přerušili podáním informace o mimořádné události, připravované rekonstrukci Charitního domu IV. Nyní se opět vrátím k podstatě naší činnosti, k službám. Dnes Vás na stránkách Farního posla seznámím s Osobní asistencí (OA).

V květnovém čísle jsme představili Charitní pečovatelskou službu (CHPS). Právě na ni Osobní asistence nejlogičtěji navazuje, a dokonce se s ní funkčně překrývá. Jednoduše popsáno, pečovatelka a asistentka u klienta dělají totéž: pečují o klienta (pomáhají s pohybem, osobní hygienou, s přípravou a podáním potravy, se stykem s okolním prostředím, s péčí o domácnost…). Ale zatím co pečovatelka přijde, vykoná nasmlouvané pečovatelské úkony a odchází k dalšímu klientovi, osobní asistentka zůstává u zdravotně postižené osoby po celý dohodnutý čas, a to v řádu několika hodin, a po tuto dobu o něho pečuje. Z výše uvedeného můžete sami odvodit, že Osobní asistenci využívají především klienti s vážnějším postižením, kteří pro své bezpečí a zajištění potřeb potřebují přítomnost druhé osoby. Spektrum těchto zdravotních omezení je různé. Mohou to být např. lidé s demencí, imobilní, přestárlí i lidé v závěru svého života (umírající). Osobní asistentka u nich předem dohodnutým způsobem přebírá péči rodiny v době, kdy pečující osoby potřebují plnit jiné povinnosti – nejčastěji jsou v zaměstnání.

Osobní asistence je opět službou registrovanou podle zákona ZK 108/2016 Sb., o sociálních službách. V poličské Charitě vznikla na podzim roku 2010 na žádost sociálního odboru města Poličky. Rovněž podle tohoto zákona je službou placenou, takže klient práci osobní asistentky hradí podle ceníku, jenž je odstupňován podle délky denní služby v hodinách. Při větší intenzitě služby (více hodin nasmlouvané denní péče) se hodinová částka snižuje. Pohybuje se v rozmezí od 80 do 110 korun za hodinu. Na službu klient obvykle pobírá příspěvek na péči. Pokud ne, pomůže mu s žádostí o jeho získání sociální pracovník. Službu poskytujeme na území města Poličky a v okolních obcích standardně od pondělka do pátku od 7 do 18 hodin, ale lze se dohodnout i jinak, mimo tento stanovený časový i denní rámec.

Péči o klienty v současné době zajišťuje 22 asistentek s celkovým pracovním úvazkem 12,5. Chod střediska řídí vedoucí Karel Indruch (tel. 731 598 814, e-mail: chps.oa@pol.hk.caritas.cz) a sociální pracovník Michal Hrdlička (tel. 730 167 861, e-mail: michal.hrdlicka@pol.hk.caritas.cz). Od listopadu nově sídlí v Tylově ulici 247 v Poličce (naproti starému vchodu do muzea).

Osobní asistence je velmi žádaná služba. Rozšiřuje Charitní pečovatelskou službu (CHPS), navazuje na Charitní ošetřovatelskou službu (CHOS), může doplňovat i sociální složku péče Domácího hospice sv. Michaela (DHP) a využívá rovněž charitní Půjčovnu pomůcek.

Podobně jako v pečovatelské službě, i v Osobní asistenci v průběhu roku bojujeme s naplněnou kapacitou. Je proto dobré být předvídaví, a pokud je to možné, zažádat o ni s dostatečným předstihem. Pokud musíme žadatele odmítnout, nebývá to odmítnutí definitivní. Ve středisku se situace stále mění, a co nebylo možné dnes, je možné za pár týdnů. Pokud je to přání žadatele, informujeme ho podle pořadí žádosti ihned, jakmile se kapacita uvolní. Neváhejte se také sami ozývat a svůj zájem připomínat.

Štěpánka Dvořáková

Z poličského farního hokeje

Polička vstoupila do nové sezony vítězně

Nažhavení domácích mírně zchladil týmový statistik hned v šatně. Donesl totiž zprávu, že Gladiátoři nastupují v červených dresech. S takovými soupeři má totiž poličský farní celek v poslední době nepříznivou bilanci, srovnatelnou snad jen s modrými, bílými, zelenými a zejména černými.

Černé prognózy se začaly naplňovat hned ve 2. minutě. První střela Gladiátorů nachytala poličského brankáře J. Dalíka ještě na prázdninách a J. Trojan se mohl radovat z první branky zápasu – 0:1. Oba týmy dále tahaly za podobně dlouhý konec provazu a hra se přelévala bez větších šancí z jedné strany na druhou. Stav se neměnil. To se k radosti početné enklávy domácích fanoušků změnilo ve 12. minutě. Na trestnou výpravu z vlastního obranného pásma se vydal J. Vraspír, obránce hostů poslal na zasloužený párek a utěšenou střelou na vzdálenější tyč vyrovnal na 1:1. Zbavil se tak povinnosti nosit na tréninku posměšný dres s vyšitou nulou, odkazující na počet získaných kanadských bodů v loňské sezoně. Za minutu bylo pro domácí ještě veseleji. P. Schaffer, který svou hbitostí vzbuzuje na hřišti dojem, že ovládá tajemství multilokace, vehementně napadal soupeřovu rozehrávku a odměnou mu byla trošku ušmudlaná, ale přesto platná branka – 2:1.

V druhé periodě byli nejvýraznějšími osobnostmi na hrací ploše arbitři z řad poličské hokejové juniorky, nesnesli na ledě pražádné bezpráví a donutili k těm nejlepším výkonům i časoměřiče. Ti se při vkládání trestů na světelnou tabuli pořádně zapotili. Za zmínku stojí dále 24. minuta. Domácí se právě bránili přesilovce hostů, když přídavné spalování zapnul V. Šafář a svůj únik zakončil golfákem do pravého vinglu. Střelou, která v nejlepším slova smyslu nemá v KAHL co dělat, upravil na 3:1.

V poslední třetině se Gladiátoři pochopitelně snažili o korekci výsledku. Ke své škodě ale v 37. minutě, při hře 4 na 4, nechali zahrát svou královskou disciplínu D. Soukala. Ten napřáhl od modré a dělovkou uklidnil domácí čtvrtou brankou – 4:1. Odpověď hostů přišla až příliš pozdě. Po pěkné akci nedali domácímu brankáři šanci L. Zelený a P. Jonáš, druhý jmenovaný upravil skóre na definitivních 4:2. Do konce zápasu zbývalo ale už jen 5 sekund.

Počínání poličských hráčů na ledě často připomíná pohyb bramboračky v hrnci. Protože ale v Gladiátorech tentokrát našli z tohoto hlediska rovnocenného soka, mohli oslavit první vítězství v sezoně. Jedinou kaňkou na zápasu tak zůstalo, že hosté nevyužili vyhlášené pohostinnosti domácích a místo pozápasového posezení museli spěchat domů.

Jiří Vraspír

Polička poprvé v sezoně nebodovala, doma podlehla Salaši

Dlouholetá bolest domácích, tedy úvody utkání, se ozvala i tentokrát. Zápas ještě pořádně nezačal a hosté už šli do vedení. Hromádkovu střelu domácí gólman O. Slaný jen vyrazil před sebe a P. Zvěřina už věděl, kam uklidit puk – 0:1. Časomíra ukazovala čas 2:25 a diváci byli nevědouce právě svědky vítězné branky zápasu. Za další 4 minuty přituhlo pro domácí ještě víc. Všichni tři aktéři zůstali stejní, jen si částečně prohodili role. Asistenci si připsal P. Zvěřina, branku M. Hromádko, v roli rybáře znovu exceloval O. Slaný – 0:2.

Variaci na téma pohádek o Rákosníčkovi si připravila druhá třetina. Mlha, která by se dala krájet, se snesla nad led, který si kvalitou nezadal s tím na rybníčku Brčálníku. Domácí honba za vyrovnáním tak měla vskutku efektní kulisu, kterou ocenili zejména diváci. Snaha ředkve však pravidelně troskotala na hostující obraně, respektive na vynikajícím brankáři hostů Jiřím Hladkém. Až do 29. minuty držel akcie domácích O. Slaný, který se podobně jako jeho protějšek zaskvěl několika povedenými zákroky.

V inkriminovanou minutu ale neutěsnil všechny škvírky u své levé tyče a musel kapitulovat z hole R. Šrámka – 0:3. Zápis o utkání nabízí v kolonce posledního dějství samá bílá místa. To ale neznamená, že by se na ledové ploše nic nedělo. Domácí se prezentovali urputnou snahou o dosažení branky naděje. Hosté byli při opačné snaze podobně urputní, navíc nabídli i trochu toho hokejového umu. Branku již diváci neviděli a poličský farní celek tak poprvé v nové sezoně nebodoval. Naopak hosté si odvezli zasloužené vítězství.

Čtvrté dějství se odehrálo na poličské faře pod dozorem papeže Františka, který velmi potěšen shlížel z obrazu na zdi a radoval se z přátelské atmosféry mezi hokejovými soky. Domácí chválili hosty za lekci z hokeje, hosté chválili domácí za poličské pivo a horké párky.

Jiří Vraspír

Andělíčci v Poličce

Nadace San Jose Freinademetz – Fu Shen Fu byla založena P. Janem Koczym. P. Jan byl poslán do Ventanas, kde chtěl zpočátku vybudovat kostel a farní dům. Během práce v městečku poznal, že v okolí žije mnoho chudých, podvyživených dětí. Spolu s dobrovolníky z farnosti začali připravovat teplá jídla pro nejvíce potřebné děti. Idea to byla vznešená, ale zpočátku bylo velmi těžké ji uskutečňovat. Byly dny, kdy děti musely být poslány zpět domů o hladu, protože nebylo na jídlo. Také ještě nestála jídelna a děti se stravovaly v kostele a v jeho blízkém okolí.

Během nějaké doby se ukázalo, že děti potřebují pomoci také v jiných oblastech života, např. ve zdravotní péči, ve vzdělávání a morální podpoře. Když bylo jasné, že místní společnost není schopná se s existujícími problémy sama vypořádat, P. Jan se v roce 2005 rozhodl vytvořit nadaci, která by hledala pomoc zvenku. Tehdy byla založena Nadace Fu Shen Fu.

Čtyři hlavní úkoly Nadace při poskytování pomoci potřebným dětem:

1. Jedno vydatné jídlo denně.

2. Zdravotní péče, která zahrnuje lékařská vyšetření, výchovu k osobní hygieně, nezbytné léky v případě nemoci, zajištění finanční pomoci v případě nutnosti operace nebo při dlouhodobé léčbě.

3. Vzdělávání – zajišťování učebnic, školních pomůcek a uniforem, pomoc dětem při psaní domácích úkolů.

4. Duchovní vedení a morální výchova, výchova k životu ve společnosti založené na křesťanských hodnotách.

„Ventanas“ znamená ve španělštině „Okna“. Prosíme Vás o pomoc naší Nadaci, abychom mohli „otevřít okna“ do světlé budoucnosti a lepšího života našim dětem a jejich rodinám. To bude možné jen díky štědrosti a podpoře takových lidí, jako jste Vy.

Klára Čechová
Případné dotazy směřujte na garanty tohoto projektu, v Poličce – manžele Leté

Třetí adventní neděli 15. prosince po všech poličských mších přiletí k nám na faru andělíčci, které bude možné si zakoupit na podporu chudých dětí v jihoamerickém Ekvádoru. Cena jednoho andělíčka je dobrovolná. Děkujeme předem za podporu.

NÁSLEDOVÁNÍHODNÍ

Cyklus přednášek o tom,
jak nám příklad a nauka svatých
může pomoci žít náš život víry.

Adventní středy od 18:40
v kapli na poličské faře

4. prosince: svatý Benedikt
11. prosince: svatý František z Assisi
18. prosince: svatá Terezie z Avily

Prosinec

Před dvaceti lety, 26. prosince 1999, na svátek sv. Štěpána, náhle odešel na věčnost **P. Vladimír Pitron**, farář v Borové u Poličky, ve které působil od 15. října 1968. Narodil se 7. dubna 1928 v Opatovicích u Přerova. Kněžské svěcení přijal 26. června 1966 v Litoměřicích. I přes četné zdravotní problémy rád vypomáhal v duchovní správě v Poličce.

Před dvě stě pěti lety, 28. prosince 1814 se v Bělé u Rychnova nad Kněžnou narodil **František Schmoranz**, architekt, c. k. konzervátor. Podílel se na novostavbě kostela sv. Jakuba. Zemřel 4. dubna 1902 ve Slatiňanech, kde je také pochován.

Před sto dvaceti lety, 15. prosince 1899 zemřel nečekaně ve věku 58 let a byl na hřbitově u sv. Michaela pochován poličský **děkan Josef Jezdinský**. Narodil se v Jilemnici 5. října 1841 a na kněze byl vysvěcen 25. července 1867. V Poličce působil od 8. června 1896, předtím byl farářem v Mříčné u Jilemnice.

Sto dvacet let farnosti v Sádku

Původně filiální kostel Nejsvětější Trojice byl pod duchovní správou děkanství v Poličce. Fara se začala stavět r. 1892 a byla dokončena r. 1898. Roku 1899 byla obsazena prvním duchovním správcem **P. Janem Mikánem**, který se duchovní správy této nové farnosti ujal 18. prosince. Narodil se 5. srpna 1866 ve Vejvanovicích u Chrudimi. Na kněze byl vysvěcen v Hradci Králové 14. července 1889 a jako kaplan působil v Horní Jeleni, potom v Přelouči. V Sádku působil jen krátce – dva měsíce. Zemřel předčasně na tuberkulózu 18. února 1900. Pochován je na místním hřbitově.

Před sto devadesáti lety zemřel ve Pcherách na Kladensku hudební skladatel **P. František Antonín Martin Mensi**, který se narodil 18. března 1753 v Bystrém u Poličky. Otec, Ital Petrus Alexi Mensi, původem Benátčan, byl vychovatelem hraběcích dcer u Hohenemsů, majitelů bysterského panství. Matka, Češka Barbara Bittmannová, byla dcerou ředitele bysterského velkostatku. František byl čtvrtým z pěti dětí a prvním synem. Zřejmě proto mu byla předurčena dráha duchovního. V roce 1757 se rodina stěhuje z Bystrého nejprve do Chlumce nad Cidlinou a pak do Křince u Nymburka. Bližší údaje z jeho dětství a o jeho prvním hudebním vzdělání dosud chybí. Dalším známým působištěm a místem jeho vyššího vzdělání je Praha. Zde u jezuitů získal titul bakaláře teologie a magistra filosofie. V klášterním internátě – konviktu sv. Bartoloměje působil jako vychovatel. Hru na violoncello studoval u skladatele a violoncellisty Josefa Rejchy (1752–1795), hru na housle a skladbu u českého skladatele Kajetána Vogla (1750–1794). František Mensi později sám také vyučoval hře na oba nástroje.

Na svátek Nejsvětější Trojice v roce 1776 byl vysvěcen na kněze a vzápětí 9. června nastoupil jako kaplan ve Smečně, sídelním městě hrabat Martiniců (od r. 1791 Clam Martiniců). V duchovní službě zůstal na martinickém panství po zbytek života. Od 3. června 1787 byl krátce administrátorem v Kvílicích u Slaného a od 7. září se na plných osmnáct let stal farářem v Hobšovicích, kde většinou z vlastních zdrojů a svýma rukama postavil faru. 16. srpna 1805 byl ustanoven farářem v Družci a 4. července 1809 ve Pcherách, kde strávil poslední roky svého života. Zemřel 28. prosince a pohřben byl poslední den roku 1829 u kostela sv. Štěpána. Hřbitov byl na počátku 20. století zrušen, do dnešních dnů nepřečkala ani budova, kde se František Mensi narodil, a neznáme ani jeho podobu. Jediné, co se dochovalo a díky čemu byla jeho osobnost vytažena ze zapomnění, je jeho znovuobjevené hudební dílo v dochované hudební sbírce kostela Nejsvětější Trojice ve Smečně, kde stojí i nejstarší varhany střední Evropy z roku 1587.

Připravil Mirek Andrle

Pro chytré hlavy

Kde a kdy vznikla tradice zobrazování komety v betlémech?

Odpověď z listopadu:

Středověké zobrazování volka a oslíka u jeslí vzniklo z alegorického výkladu slov proroka Izajáše (1,3):

Vůl zná svého hospodáře,
osel jesle svého pána,
mne však Izrael nezná,
můj lid je nechápavý.

V Palestině v době Ježíšově byl volek nepostradatelný při zemědělských pracích a oslík sloužil při cestování a dopravě zboží.

Desatero ukázněnosti

Doporučení k výchově od Dona Bosca

Ukázněnost (disciplína) nemá nic společného s kapitolou „tresty a postihy“. V překladu totiž znamená prostě „vyučování“. Několik úvah pro inspiraci:

1) Ukázněnost se rodí spíše z vidění než z poslouchání. Nedosáhne se jí kázáními. Rodiče nesmějí nikdy zapomenout, že právě oni jsou vzorem a zrcadlem požadavků a chování, které vyžadují po dětech.

2) Rodí se z jasně vnímané lásky: hodně může vyžadovat pouze ten, kdo hodně dává. Vše, čemu se děti učí – včetně omezení a řádu – se odvíjí od péče, díky níž děti získávají důvěru k těm, kteří je obklopují. Dětí touží, aby se líbily lidem, kteří je obklopují. Pokud je máme rádi a dáváme jim najevo, že je přijímáme takové, jaké jsou, snadněji přijmou naše požadavky a přání.

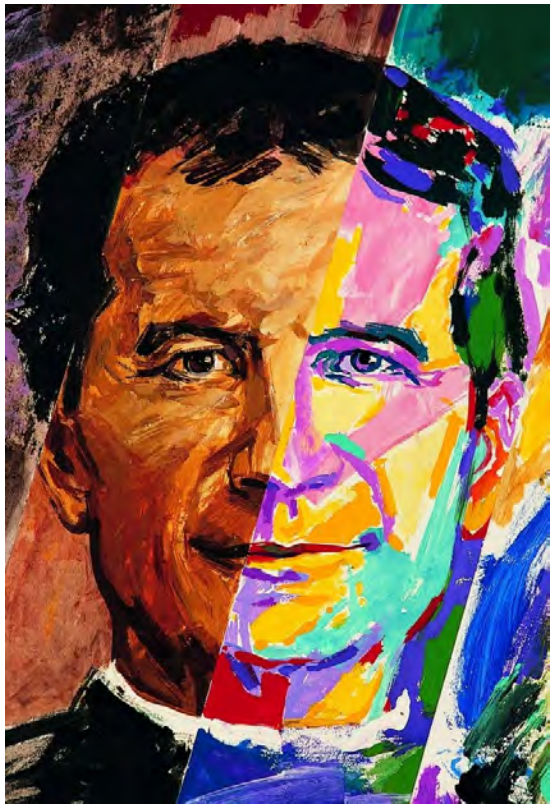

3) Ukázněnost je běh na dlouhé tratě, tak jako ostatní formy vyučování. Pohlavky a tresty jsou jen pokusem o výchovné „zkratky“. Jde o budování určité „struktury“, a proto je třeba budovat základy: rodiče musí využít každé příležitosti, aby si s dítětem sedli a řekli: „Pokaždé, když se budeš chovat tímto způsobem, tě budu napomínat, dokud s tím nepřestaneš sám.“ Jedná se o skutečné vyznání lásky: „Miluji tě tolik, že ať to stojí, co to stojí, zabráním ti v chybách.“

4) Matka a otec musejí spolupracovat, podobně jako spolupracují sportovci v jednom mužstvu. I mezi rodiči musí panovat vzájemná láska a důvěra.

5) Výchova není válka. Nemohou zde být vítězové ani poražení.

6) Ukázněnost je preventivní opatření: pravidla musí být jasně určena, děti je musí znát a souhlasit s nimi. Rodiče musí mluvit jasně a přesně, protože kázeň je pramenem jistoty. Říci dítěti, aby bylo pořádné, je k ničemu. Rodiče musí přesně vysvětlit, co chtějí, a dítěti to ukázat. Správné chování musí chválit a oceňovat je do té doby, dokud se vnější disciplína nepromění v „radost ze sebeovládání“.

7) Učme dítě přijímat různá omezení. Vyřčená „ne“ musí povzbuzovat ke kontaktu, a nikoli zahánět do izolace, musí děti lákat k diskusi. Na rodičovské „ne“ děti obvykle reagují otázkou „proč?“. Mají právo na odpověď. Je důležité přihlížet k osobnosti a individuálnímu temperamentu dětí. Omezení musí být v jistém slova smyslu „šitá na míru“. Respekt k potřebám a přáním dítěte je podstatný. Rodiče musí v sobě pěstovat nutnou citlivost k tomu, aby dovedli rozpoznat rozdíl mezi skutečnými potřebami a zlobením dítěte. Z hlediska dítěte mohou hranice představovat omezení, která ho zlobí, ale jsou rovněž branami, které ho chrání a dodávají mu pocit jistoty. Vedle zřejmých zákazů, které mají chránit zdraví dítěte (například hraní si s nebezpečnými předměty, jako jsou elektrické zásuvky, nože, oheň), je pro stanovení hranic mnoho dobrých důvodů. Věci se komplikují tehdy, je-li třeba rozhodnout, zda má dítě po škole jít domů samo, jezdit na kole, nebo jít spát k babičce.

8) Hranice dětem pomáhají sílit. Pokud rodiče vyhoví každému jejich výmyslu, děti se stávají slabými a stále neschopnějšími snášet zklamání. Rodič, který se s těmi nejlepšími úmysly snaží dítě ochránit před jakýmkoli utrpením, je může zbavit příležitosti v sobě rozvíjet prostředky pro překonávání těžkostí.

9) Hranice dětem pomáhají rozvíjet vlastní zdroje. Dítě vyžadující pozornost nebo hračku musí občas počkat nebo je odmítnuto. Tím se učí být flexibilní, trpělivé, učí se hledat alternativy, učí se tvořivosti – to vše jsou pro život užitečné vlastnosti. Pokud je vyřčené „ne“ rozumné a nevyslovíme ho s pohrdáním, pak dítě podněcuje k využívání vlastních zdrojů.

10) Nedodržení pravidla nesmíme přejít jen tak. Je důležité dítěti předem vysvětlit, co se stane, pokud přestoupí nějaký náš zákaz. Trestat bez pravidel a bez toho, že bychom dítěti předem oznámili, jak budeme na případný prohřešek reagovat, je velká výchovná chyba.

Z knihy Vychovávej jako Don Bosco (B. Ferrero, Portál 2007)

Přednáška paní Hany Imlaufové

19. 11. proběhla v poličském Divadelním klubu přednáška o výchově paní Hany Imlaufové s názvem *Zakázat nebo dovolit. Jak se učit správným rodičovským návykům?* Na této přednášce doporučovala výše otištěný text i knihy, které by si rodiče mohli přečíst. Záznam přednášky a seznam literatury naleznete na internetových stránkách farnosti.

Mary's Meals

Pomozme hladovým dětem

Mary's Meals (Mariina jídla) je mezinárodní organizace, která poskytuje nejchudším dětem po celém světě jedno vydatné jídlo každý školní den. Tím jim umožňuje chodit do školy, namísto aby celý den trávily prací za účelem vydělat si právě na jídlo. Díky tomu, že děti získají vzdělání, pak mají mnohem větší šanci na pracovní uplatnění a lepší budoucnost.

Na světě žije 64 milionů dětí, které nechodí do školy, a ještě více těch, které trpí hladem. Přitom stačí pouhých 421 korun na zajištění obědů pro jedno dítě na celý rok. Organizace Mary´s Meals už takto pomáhá více než 1,5 milionu dětí, ale stále jich je mnoho, které nemají co jíst. Proto bychom alespoň několika málo z nich rádi pomohli my.

Ale jelikož jsme jen „chudí studenti", sami na to nebudeme stačit. A proto se obracíme na Vás, milí farníci, s prosbou o pomoc. **V neděli 15. 12. na faře po obou mších svatých uspořádáme malý bazárek, kde si budete moci zakoupit něco dobrého k snědku či drobný dárek.** Výtěžek půjde právě na výše zmiňovanou organizaci. Budeme rádi, když do toho půjdete s námi.

Více informací najdete na stránkách: www.marysmeals.cz

Vaše mládež

Koho by organizace Mary's Meals zajímala, ten je srdečně zván na přednášku manželů Schmidtových z Brna, kteří právě na toto téma promluví v pátek 13. 12. od 17:00 v kostele svatého Mikuláše v Sebranicích.

Adventní kalendář naruby

Dnešní doba bývá často označována za dobu konzumní. A musím říci, že zcela po právu. Stačí si jen pustit televizi a hned na nás reklamy křičí, abychom si koupili to či ono. A můžeme zajít i dále. Většina internetových prohlížečů již pracuje s tím, co pomocí nich uživatelé vyhledávají, a dle tohoto jim podstrkují reklamy přesně na míru.

Vrcholem tohoto konzumenství jsou pak internetové obchody s věcmi z Číny. Nabízejí člověku produkty, které jsou v mnoha případech nepotřebné, ale přitom tak levné, že se jen těžko odolává.

Důkazem, že tato cílená reklama konzumní doby funguje, jsou pak kurýři a všemožné zásilkové služby, které denně vysílají na naše silnice auta napěchovaná všemožnými balíčky a zásilkami z mnoha různých internetových obchodů.

Této snadné dostupnosti, ať už dopravní nebo cenové, občas podlehne každý z nás. A k čemu že tato konzumnost pak vede? K hromadění věcí. Věcí, které přece potřebujeme, nebo ne? Nyní trochu přeruším Váš dosavadní tok myšlenek a položím Vám otázku. Našli byste doma alespoň jednu věc, kterou ve skutečnosti nepotřebujete? Nebo byste těch věcí našli více? A právě s tímto operuje myšlenka adventního kalendáře naruby. Takovým kalendářem může být jakákoliv krabice, klidně i obyčejná krabice od banánů. A zatímco klasický adventní kalendář nám každý den něco hmotného dá, do adventního kalendáře naruby odevzdáváme něco my. Celý princip zde totiž stojí na tom zbavit se každý den adventu jedné věci, kterou já reálně nepotřebuji, ale která může posloužit někomu, kdo by ji opravdu potřebovat mohl či si ji nemůže dovolit (jinak řečeno někomu potřebnému).

V letošním roce bych chtěl i Vás, čtenáře Farního posla, vyzvat k zapojení se do této myšlenky. Nebojte se i Vy zřídit si svůj adventní kalendář naruby a zamyslet se nad tím, co ve svém okolí reálně potřebujete. Může se samozřejmě stát, že v půlce adventu zjistíte, že vše „nepotřebné" jste do kalendáře již dali. Stane-li se tak, nemusíte, a ani byste neměli, dávat do kalendáře věci, které pak budete reálně postrádat, a budou vám v domácnosti chybět. To koneckonců není myšlenkou ani cílem tohoto projektu. Adventní kalendáře by se pak na Štědrý den a Boží hod vánoční vybraly a jejich obsah by byl rozdělen mezi organizace, které s ním naloží ve prospěch potřebných.

Nuže, co bude dál, záleží už jen na vás. A nebojte se, že byste odepřením si svých věcí ve prospěch někoho jiného něco ztratili. Naopak, každý dobrý křesťan ví, že tímto získává mnohem více.

Václav Větrovský

Pár slov o průběhu oprav

Svatý Jakub je zas o trochu krásnější

Milí přátelé z poličské farnosti,

pomalu, ale jistě se blíží den, kdy budete moci začít znovu využívat svůj kostel pro bohoslužby. V posledních týdnech se viditelně zrychlilo pracovní nasazení nejen z důvodu blížící se zimy, ale i v důsledku tlaku všech lidí, kteří farnost zastupují, vůči zhotovitelům. Přestože se společnosti PRACOM Praha nepodařilo předat interiér kostela včas pro nástup navazujících řemesel, nyní již je vše ve stadiu, kdy mohla nastoupit firma Kmošek Sebranice na montáž lavic a o něco později i vchodových dveří. Vzápětí nato varhanářská firma ve dvou vlnách přivezla většinu hlavních součástí varhan a započala s montáží. Nicméně půjde o montáž částečnou a celé první čtvrtletí budou varhanáři pokračovat ve svém úsilí, aby od dubna roku 2020 mohli začít s prvotní intonací. V listopadu se také podařilo zprovoznit nové osvětlení interiéru a zajistit jeho ozvučení. Interiér kostela tak bude připraven, abyste v něm mohli oslavit vánoční svátky. Je samozřejmé, že práce v kostele mimo sváteční dny a neděle musí pokračovat až do úplného dokončení, ale bohoslužby o nedělích a svátcích již budete slavit zde u sv. Jakuba. Prosím Vás o trpělivost a shovívavost vůči řemeslníkům a restaurátorům, kteří budou využívat vyhrazené prostory k dokončení rozpracovaných oprav. Tyto prostory se budou v čase měnit podle potřeb restaurátorů a postupu jejich činnosti. Zajistíme, aby byly co nejmenší, a označíme je páskou. Jediné místo, které zůstane uzavřeno po celý následující rok, je závěr presbytáře s hlavním historickým oltářem se sochou sv. Jakuba, kam se soustředí většina restaurátorských prací roku 2020.

Z prací na exteriéru kostela je nejviditelnější dokončená krytina na jižní ploše střechy a kompletně zrenovovaná sanktusníková věž. Restaurování jižní fasády je nyní přerušeno přibližně v polovině a bude pokračovat v případě příznivého počasí až po montáži vitrážových oken v horním patře. Jedno velké a dvě malá okna byla osazena v presbytáři již v průběhu léta. Z méně viditelných prací se uskutečnila v listopadu revize hrobky s jejím přesným zaměřením a fotodokumentací za účasti archeologů. V současné době probíhá postupně obnova omítek ve zvonici a na obou schodištích, abychom od května umožnili Muzeu uvádět návštěvníky Poličky do rodné světničky B. Martinů. Zimní činnost na stavbě se zastaví pouze na nezbytně dlouhou dobu v případě velmi nepříznivého počasí.

Přeji Vám všem požehnané a radostné vánoční období a děkuji za Vaši duchovní i praktickou podporu celého realizačního týmu v jeho úsilí o zdárné pokračování a dokončení revitalizace kostela.

Ing. Jiří Kovář, technický dozor

Svatojakubská provizoria

… a ještě krásnější bude

Pravděpodobně 15.12. se po roce a půl vplížíme do farního kostela a byl bych velmi nerad, aby někteří z Vás byli zklamáni tím, že oprava ještě není hotova. Proto bych Vás rád ujistil tímto krátkým článkem, že se na mnohých věcech stále pracuje.

Lešení – Ještě snad celý rok nám bude lešení strašit v čele kostela a zastiňovat hlavní oltář, jednak kvůli jeho restaurování, jednak kvůli instalaci vitráží.
Výmalba – Pozornému oku jistě neunikne, že leckde je stěna strakatá a jinde flekatá, je to způsobeno nánosem barvy KEIM na povrchy s jinou vlhkostí (např. čerstvé štuky). Tato barevnost by se měla časem (v řádu měsíců) sjednotit. Kdyby se tak nestalo, bude to muset firma opravit.
Chybějící sochy a obrazy jsou zpravidla na restaurování a v průběhu roku nám budou do kostela přibývat.
Podsedáky do lavic jsou notně provizorní. Nové a krásné bychom měli obdržet ke konci ledna.
Varhany jsou právě v procesu stavění a už vypadají docela k světu, ale nezahrajeme si na ně dřív než na podzim.
Osvětlení je nové a máme trochu pochyby o tom, jestli je dostatečné. Pokud musíte mžourat do kancionálu, tak nám to určitě nahlaste, abychom věděli, že se máme pokusit zjednat nápravu.

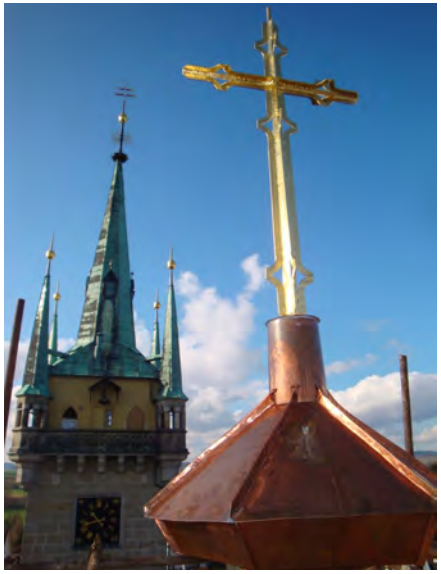

Sakristie nebude ještě alespoň půl roku v provozu, prozatím se kostelníci a ministranti musí spokojit s útočištěm v chodbě fary.
Lavice – V době příchodu do kostela budou pouze přední dva bloky, zbytek nám přibude v prvních měsících příštího roku.
Dveře hlavního a bočního vchodu ještě nebudou restaurovány. Ty hlavní nám snad nadělí Ježíšek, ty vedlejší spíš svatý Josef.
Věřím, že tyto nedodělky, které budeme muset nějakou dobu snášet, budou dalece vynahrazeny tím, že budeme mít příležitost vidět kostel, jak se nám plní a krásní před očima.

P. Tomáš

Jsem obyčejný, tichý člověk

Rozhovor s písničkářem Pavlem Helanem

Musím se přiznat, že Pavel Helan byla první právoplatná celebrita, se kterou jsem dělal rozhovor. Proto jsem byl před schůzkou s panem Helanem poměrně nervózní. O to více mě pak uklidnila jeho pokora, pozitivita a vlídnost. Povídat si s ním o jeho životě, jeho názorech a jeho hudbě bylo stejně příjemné, jako byste seděli u kávy se svým přítelem.

Na internetu je o vás psáno, že jste písničkář, zpěvák, kytarista, pianista a bavič. Jak byste Vy popsal sám sebe?

Kdybych měl popsat sám sebe, tak bych řekl, že jsem obyčejný, tichý člověk a z Boží milosti písničkář. Jsem úplně normální kluk z vesnice, který studoval střední zahradnickou školu a poté vysokou lesnickou školu. Volání k hudbě jsem pocítil až v dospělosti. První cédéčko jsem natočil ve 28 letech, ve třiceti třech letech jsem pak šel do soutěže Česko Slovensko má talent, což vlastně nastartovalo moji hudební kariéru. Dnes se hudbou živím a vnímám to jako neuvěřitelný zázrak, protože jsem to nikdy nestudoval. Tímhle zázrakem žiju každý den. Jinak jsem opravdu obyčejný, tichý člověk, kterého byste v davu možná ani nepoznali. Pokud bych něčím měl být nápadný, tak svojí výškou, jelikož měřím skoro metr devadesát (smích).

Vy pocházíte z Moravských Knínic. Jaké bylo Vaše dětství v Moravských Knínicích?

Z jedné strany měl soused koně a krávy a z druhé strany měl soused koně, psy a ovce. My jsme pak měli doma kozu a slepice, takže jsem vyrůstal tak na dědině, jak nejvíc to jen jde. Možná to je dodnes v některých mých písních slyšet.

A jak jste to měl v dětství s hudbou? Byl jste k ní vedený?

Byl jsem k ní vedený, ale tehdy mě to nebavilo. My jsme měli ještě staré komunistické osnovy, kde byly jenom etudy. Pouze dril, a žádná legrace. Tam nebyla žádná zábava, jen suché cvičení, což dle mého názoru odradilo od hudby mnoho lidí už v raném věku. Cvičení jsou určitě také potřeba, ale tehdy mě to zkrátka nebavilo.

Když jste mluvil o komunistických osnovách, v jakém roce jste se vlastně narodil?

1979

Vnímal jste v roce 1989 nějakým způsobem události, které se tu odehrávaly?

Vnímal. Dodnes si pamatuju, jak mi spolužák říkal v šatně naší základní školy, že se v Praze něco děje, že tam najíždí vodní děla do lidí a někdo někoho bije obušky, což mi tehdy přišlo nepředstavitelné, jak se něco takového může dít. Na to spolužák dodal, že asi budeme mít nového prezidenta a že ten nový prezident se asi bude jmenovat Havel.

Říkal jste, že po základní škole jste chodil na střední zahradnickou školu. Jak se člověk, který se v budoucnu stane písničkářem, dostal na zahradnickou školu a poté na studia krajinného inženýrství?

Mně se vždycky líbily stromy, což mi tak trochu dalo směr. A když jsem byl malý, tak mi maminka dost často říkala, že hezky kreslím a že bych měl být architektem. Tehdy jsem to viděl jako dobrý nápad, tak jsem kreslil zahrady, a dokonce jsem i několik zahrad vysadil.

Pak jsem pokračoval na lesnickou školu, ale mezi dvacítkou a třicítkou začalo přicházet výše zmíněné volání hudby a pozvolna jsem se dostal k muzice.

Pojem volání hudby zní velice poeticky. Jak se u vás toto volání projevilo?

Projevilo se to tak, že jsem se začal zastavovat, kdykoliv jsem slyšel nějakou muziku. Šel jsem například po náměstí v Kroměříži, kde hrál studentský orchestr, a já jsem jen stál, poslouchal a nebyl jsem se schopný odpoutat, protože ta hudba ve mně probouzela štěstí. Nebo jsem šel v Brně pod oknem nějakého domu, kde někdo cvičil na trombón, a já se opět zaposlouchal. Díky tomuto jsem se vnitřně úplně přenastavil a pocítil jsem, že hudba by mohla být můj úkol. Začal jsem se muzice a hře na nástroje věnovat čím dál tím více, později jsem začal psát i

vlastní písně a dnes, téměř dvacet let od výše popsaného, jsem hudebníkem.

Předtím, než jste šel do soutěže Česko Slovensko má talent, která nastartovala Vaši kariéru, jste si toho hodně prošel, že?

Je to tak. Já jsem vždycky na všechno říkal Ano. Sháněli například hlas do vokálního kvarteta? Já řekl: „Ano, zkusím to.“ Sháněli kytaristu do Jazzbandu? Já řekl: „Beru kytaru a přijdu.“ Sháněli kytaristu, který by doprovázel francouzského zpěváka Yvese Guélou? Řekl jsem: „Ano, zkusím to.“ Zkrátka jsem na své cestě vyzkoušel hodně věcí. Musím ale zdůraznit, že ne všechny mi šly. Například jsem zjistil, že nemám srdce na to, abych byl dobrým jazzmanem, ale že moje srdce žije v rock-and-rollu a folku.

Z Vaší profesní kariéry mě asi nejvíce překvapilo to, že jste byl učitelem hudby v Americe. Jak jste se od poslouchání trombónu pod brněnskými okny dostal k učení hudby v USA?

V USA jsem působil přes léto na táboře. V létě jsem tedy byl v USA a učil táborníky hudbu a po prázdninách jsem se vracel do Čech, abych dostudoval lesnickou fakultu. Několik let po sobě jsem takto učil malé děti základy hudby a nesmírně mě to bavilo. Podobné letní tábory fungují i dnes a já je nejen díky jazykovým zkušenostem mohu doporučit jako velice zajímavou zkušenost.

Když jste zmínil práci s dětmi, nedá mi to, abych se jako pedagog nezeptal, jak vnímáte současnou práci s dětmi v oblasti hudby u nás?

Sleduju ohromné zlepšení v tom, že když malý Pepíček přijde za paní učitelkou s tím, že by si chtěl zahrát novou písničku od Chinaski, tak pro paní učitelku není problém sednout k internetu, písničku ihned najít a po cvičeních si ji s Pepíčkem zahrát. Dnes existuje tolik podkladů, každá kapela vydává zpěvníky, a to dřív nebylo možné. Já jsem ve svých deseti letech poslouchal Abbu a toužil jsem hrát So long, see you honey a You can’t buy me with your money.

Tehdy sem ale komunisti zpěvníky od Abby nebo Beatles nepouštěli. Podobné zpěvníky se daly sehnat ilegálně, nebo si šlo písničku naposlouchat, ale pro desetileté dítě to bylo nedosažitelné.

V tomto tedy vidím obrovský posun. Díky za to, že je demokracie a že nám nikdo nediktuje, jakou muziku smíme či nesmíme hrát.

Navážu možná trochu citlivým tématem na Váš výrok „Díky za to, že je demokracie“. Jak Vy osobně vnímáte současnou politickou situaci u nás?

Myslím si, že Andrej Babiš chce lásku a ocenění jako každý z nás. Myslím si, že v hloubi duše je dobrým člověkem, ale to, jakým způsobem si říká o přijetí, je podle mě nevhodné a z jeho strany panovačné a nepokorné. Tak to vnímám já. Veškerý soud ale odevzdejme Bohu. Jestli je Andrej Babiš dostatečně pokorný, jestli dělá vše špatně a něco dobře, a stejně tak činy Miloše Zemana, to rozsoudí jenom Bůh. Já nejsem politický zpěvák a nikoho soudit nechci, protože vím, že sám budu jednoho dne souzen. Zatím jsem v sobě nepocítil potřebu a obdarování, abych se vyjadřoval k politice, ale možná to jednou přijde. Je možné, že někdy v budoucnu budu psát písně pro někoho či proti někomu, ale zatím to tak necítím a nechtěl bych to dělat uměle. To nejmenší však, co my můžeme udělat, je to, že se budeme za politiky modlit.

Už jste zmínil, že jste byl účastníkem soutěže Česko Slovensko má talent. To byl jeden z prvních ročníků, že?

Byl to tuším třetí ročník, který byl ještě poměrně dost sledovaný, takže mně ta soutěž ohromně pomohla, jsem za to vděčný a vůbec se nestydím, že jsem byl účastníkem televizní soutěže, protože to pomohlo odstartovat moji kariéru hudebníka.

V této soutěži jste se proslavil zejména písničkou Ibůh, která se záhy stala hitem. Tuhle písničku jste složil přímo do této soutěže, nebo vznikla už dříve?

Písnička vznikla už předtím. Vznikla tak, že jsem si tehdy skutečně koupil nový telefon a žasnul jsem, že je tam opravdu všechno. Například internet, což tehdy byla novinka. A tehdy jsem si říkal, že by tam mohlo být ještě číslo na Boha. A z toho ta píseň vznikla.

V písni Dios es Amor, která byla natáčena na Kubě, někdo z místních promlouvá velice krásnými slovy o Bohu. Kdo to je?

Je to bezdomovec, kterého jsme potkali v ulicích Havany. Když jsme ho potkali poprvé, říkal Dios es Amor (Bůh je láska, pozn. red). Později jsme za ním šli ještě jednou a lámanou španělštinou jsme ho poprosili, jestli by nám to ještě jednou zarecitoval na mobil. On řekl svoje Dios es Amor, ale pokračoval dál. My jsme si to pak nechali přeložit, což

ale nebylo jednoduché. Ten bezdomovec mluvil nějakým kubánským nářečím, a proto jsme museli najít jazykového znalce, který by nám to přeložil. Asi po měsíci od dovolené na Kubě jsme našli jistého Mexičana žijícího v Ostravě, který nám tu promluvu přeložil. Do té doby jsme nevěděli, co nám ten bezdomovec říkal, ale po překladu jsme zjistili, že je to modlitba.

Zabrousím trochu do rodinného života. Vy jste ženatý, nebo svobodný?

Zatím jsem svobodný. Mám ale krásnou přítelkyni a po letech cestování osamělého písničkáře doufám, že je přede mnou domov a rodina. Spousta tatínků za mnou po koncertech přichází a říká: „Vy se musíte mít, když si jen tak cestujete a hrajete." Na to já jim ale odpovídám: „To vy se máte, když máte domov, ženu a rodinu." Jezdit s kytarou po městech a hrát je sice na první pohled atraktivní, ale později zjistíte, že nemáte domov a zázemí, což je pro každého obrovským pilířem a každý to potřebuje. Ani řeholníci, kteří nemají ženy, nežijí sami, ale v komunitách. Na svých cestách jsem zjistil, že když je člověk osamělým vojákem v poli, tak moc dlouho nevydrží. Chtěl bych vzkázat všem, kteří mají rodinu a domov, a i přesto hledají něco dalšího, ať nehledají, protože to nejcennější a nejdůležitější už mají.

Poslední otázka: Chtěl byste čtenářům Farního posla něco vzkázat?

Chtěl bych popřát veselé Vánoce, do nového roku hodně sněhu na vysočině, upravené běžkařské tratě a hodně zdraví.

Za čas a odpovědi poděkoval Václav Větrovský

Na počátku byl svatý František

O vzniku betlémů

Frater Tommaso da Caleno*: „Františkovou největší starostí, jeho nejživějším přáním a vrcholným cílem bylo ve všem a vždy zachovávat svaté evangelium, snažil se dokonale, co nejpečlivěji a nejúzkostlivěji, úsilím ducha a celou vroucností srdce, následovat učení a napodobovat příklady Pána našeho Ježíše Krista. Stále si připomínal jeho slova a rozjímal o nich a s největší uctivostí měl stále na mysli jeho činy.

Zvláště pokoru Vtělení a lásku Umučení si stále připomínal, takže jen zřídka kdy myslil na něco jiného.

Vzpomeňme jen při této příležitosti, s jakou úctou jím byl oslaven tři roky před jeho smrtí den narození Páně u Greccia.

...V této krajině žil jistý Jan,** dobré pověsti a života ještě lepšího, kterého blažený František velice miloval, protože ač ze vznešené rodiny a velmi vážený, pohrdal vznešeností krve a toužil pouze po vznešenosti ducha. Blažený František ho asi 14 dnů před Štědrým dnem povolal k sobě, jako častěji činíval, a řekl mu: ‚Chceš-li, abychom tyto Vánoce oslavili v Grecciu, pospěš a připrav vše, jak ti řeknu. Chtěl bych zpodobnit zrození betlémského Dítěte a na nějaký způsob spatřit tělesnýma očima nuznost a bídu, ve které se nalézal, když Mu chybělo, co novorozeně potřebuje, jak byl uložen v jeslích a jak odpočíval mezi volem a oslíkem na seně.' A onen zbožný a dobrý muž ihned spěšně odešel, aby na smluveném místě připravil vše tak, jak mu světec řekl. Když nadešel den radosti a slávy, svoláni jsou bratří z mnoha míst a muži a ženy z celého kraje; účastníci nesli každý dle možnosti svíce a pochodně, aby osvítili noc, která

všechny k nejvyšší odměně (v království Božím). Potom kázal shromážděnému lidu vyprávěje mu nejněžnější věci o narození Chudého Krále a o malém Betlému. Častěji, zvláště když chtěl vyslovit jméno Ježíše Krista, zapálen ohněm nesmírné lásky, zval ho Dítětem betlémským, říkaje Betlém tak, že to připomínalo hlas jehňátek, a vyslovuje jméno Ježíš nebo Dítko betlémské, olizoval jazykem rty, jako by vychutnával všechnu sladkost těchto slov.

zářivou hvězdou rozjasnila všechny dny a léta. Konečně přišel i světec a zaradoval se, když viděl, že vše je připraveno; upraveny jesle, seno doneseno, přiveden vůl i oslík. A Greccio jako by se proměnilo v nový Betlém, kde u cti byla jednoduchost, velebena chudoba a chválena pokora. Bylo jako o polednách v této noci tak půvabné pro lidi i pro zvířata; zástupy, které se sešly, ožívaly radostným očekáváním obnovení Tajemství, les zněl lidskými hlasy a skalní srázy odrážely ozvěnou chvalozpěvy radostného vzrušení. Bratři zpívali Chvály*** a svatá noc brala na sebe náladu stále slavnostnější. Světec stál u jeslí, vzdychaje a překypuje zbožnou radostí a jsa naplněn nevýslovným štěstím.

A nad jeslemi byla sloužena slavná mše, při níž obětující kněz byl zahrnut mimořádnou útěchou. Světec v rouchu jáhna, protože neměl vyššího svěcení než jáhenské, zpíval zvučným hlasem svaté evangelium, kterýžto jasný hlas, sladký, zpěvný, něžný a zároveň silný, zval

Všemohoucí sám štědře rozdával své milosti a jakýsi velmi ctnostný muž měl zázračné vidění. Viděl v jeslích ležet děťátko jakoby mrtvé, které se při přiblížení světce probralo z hlubokého spánku, v nějž bylo ponořeno. Toto vidění nebylo v rozporu se skutečností, neboť v mnohých srdcích dřímající božské Dítko, dávno zapomenuté, bylo Milostí svou vzkříšeno svatým sluhou svým Františkem, a vzpomínka na ně byla hluboce vtištěna v mysl lidu.

Po ukončení slavného večera se rozcházeli všichni radostně do svých domovů."

Tolik bratr Tomáš, věrný druh Františkův, k věkuslavným Vánocům léta Páně 1223, kdy churavý a poloslepý služebník Páně snažil se znázornit si „vidět tělesnýma očima" noc betlémskou. Nebyl sám ve své touze. Svatá noc tak hluboce zasáhla do lidských srdcí, že od počátku křesťanství připomínána byla nejen liturgicky, ale i snahou o zpodobnění prostředí. Původně to byly napodobeniny betlémské jeskyně, ale až sv. František, velký revolucionář, vynesl z pout zdí a kobek věčnou paměť Kristova vtělení do prostoru, podobně jako rozeslal své bratří po silnicích a tržištích mezi lid se slovem Božím.

Z volného zpodobnění a náboženských her vznikaly postupem času naše betlémy. O rozšíření a vývoji betlémů máme velmi pečlivou a krásnou studii P. Karla Procházky „O Betlemech", spis světové pověsti, takže není nutno se o tom šířeji rozepisovat. Dílo shrnuje vývoj betlémů do roku 1908, což ovšem není konec betlémů. Rozvoj i vývoj šel dál a v roce 1923 Jubilejní jesličková výstava byla přehlídkou a jakýmsi mezníkem „našich" betlémů. Od té doby se pomalu přesunují betlémy z oblasti náboženské do oblasti lidového umění, uměleckého průmyslu a veřejného života.

/M. K. Valšíková, Naše betlemy, Praha 1946/ Připravil Mirek Andrle

**Frater Tommaso da Caleno, františkán, básník a spisovatel. Data jeho narození ani smrti nejsou přesně známa. Do řádu byl přijat svatým Františkem v letech 1213–1215. Nejznámější z jeho básní je sekvence Dies irae dies illa. Ze spisů je nejdůležitější životopis sv. Františka z Assisi – Duae Vitae S. Francisci (Legenda prima a Legenda secunda) – a sv. Kláry (Legenda Sanctae Clarae Virginis). Původní text doznal mnohdy při opisování značných změn. Překlad je z italského převodu Fausty Casolini: di San Francesco d´Assisi, Guaracchi 1923.*

***Jan Velita, přítel a dobrodinec sv. Františka a jeho bratří*

**** Chvály (Laudes) – církevní modlitby*

Živý betlém na startu

Vážení a milí farníci,

je známo, že není ani tak těžké medaili napoprvé získat, jako ji opakovaně obhájit. Vloni kolem svátku Tří králů dostala Farnost Polička od diváků pomyslnou medaili za zdařilý živý betlém.

Po roce se radost přetavila v odpovědnost a úspěch v závazek. Prostě se od nás očekává, že živý betlém znovu zopakujeme a zasadíme ho do ročního portfolia poličských veřejných akcí. Nemusíme, ale bylo by to pěkné… Našli jsme prostor, kde o naši křesťanskou aktivitu majoritní společnost stojí, rozumí jí, a dokonce na ní s námi chce spolupracovat. Není to možné považovat za sice nepatrný, ale přesto zřejmý misijní úspěch?

Vloni nás k akci vyburcoval papež František vyhlášením Misijního roku a náš pan farář. Teď, když už jsme zkušenější, bychom se měli dokázat vyburcovat sami navzájem. Prosím, burcujme se! Já to zkusím třeba takto: *„Přátelé, nepropásněme příležitost, která se nám nabízí. Pojďme znovu a pusťme se do živého betlému. Uděláme radost těm, kdo se 11. ledna 2020 dopoledne přijdou podívat na náměstí s touhou dotknout se ještě v jejím závěru vánoční atmosféry. Kdo ví, co dalšího se přitom může dotknout jejich srdce?“*

A teď prakticky: Koho hledáme?

Postavy do živého betlému: dospělé muže a ženy, kteří přijdou buď s vlastním návrhem na ztvárnění daráčka, nebo bez nápadu, ale s ochotou zapojit se. V tomto případě Vám s vytvořením postavy rádi pomůžeme. Když s sebou vezmete dalšího příbuzného, známého nebo kamaráda, budeme ještě šťastnější. Náměstí je veliké!

Malé děti především předškolního věku: ztvární malé daráčky buď doprovázeny svými rodiči/prarodiči/tetami, které se také stanou postavami v betlému, nebo budou přiděleny k hodným „selkám, sedlákům a řemeslníkům“, aby na chvilku hrály jejich ratolesti.

Pomocníky do organizačního zázemí:

pořadatelská služba na náměstí při akci

pomoc s přípravou oděvů (žehlení, vysprávka) a v den akce pomoc se strojením koledníků na faře

obsluha účinkujících na faře po koledě

příprava občerstvení pro koledníky na faře (napečení buchet, udělání chlebíčků…)

Ovečky: loňský „bača“ nám letos ze závažných důvodů nemůže službu se zvířaty poskytnout. Hledáme tip na chovatele, který má pár krotších zvířat.

Co prosím nedělejte: Účastníte-li se tříkrálové sbírky ať jako vedoucí skupinek nebo jako koledníci, nepřestupujte prosím do živého betlému, ale zachovejte svou službu v tříkrálové sbírce. Potřebujeme zde velmi schopné a zkušené lidi a motivované a zdatné děti, protože tato služba je důležitá, ale poměrně náročná. Rodiče mohou děti přihlásit do tříkrálové sbírky od 1. 12. 2019 on-line přihláškou na: www.policka.charita.cz, telefonicky nebo osobně v Charitním domě II. (Vrchlického 16, Polička) v pracovní dny od 8 do 16 hodin.

Živý betlém je určen primárně malým dětem, u nichž se těšíme, že až dorostou, plynule se přesunou mezi koledníky tříkrálové sbírky, a dospělým lidem, kteří se necítí na to, aby chodili s koledníky dům od domu, ale nenáročné kostýmní němé „divadlo“ je pro ně přijatelnou výzvou, či dokonce radostí.

Neváhejte se nám ozvat! Vaše nabídky s vděkem a radostí přijmou:

Štěpánka Dvořáková, tel: 734 435 458, e-mail: robildvor@seznam.cz (živý betlém)
Jitka Balášová, tel: 731 591 558, e-mail: jitka.balasova@pol.hk.caritas.cz (tříkrálová sbírka)
Eva Vymětalová, tel: 728 511 197 (účinkující živého betlému)
Marie Staňková, tel: 739 149 886 (organizační zázemí na faře – občerstvení, obsluha)
Jiří Vraspír st., tel: 725 091 780 (organizace přípravy na náměstí a pořadatelská služba)

Těšíme se na společnou práci s Vámi

Štěpánka Dvořáková

Jak letos chytré hlavičky prožijí advent?

Prozáří naše město.

Ježíš o sobě říká: „Já jsem přišel na svět jako světlo, aby žádný, kdo věří ve mne, nezůstal v temnotě“ *(Jan 12,46)*. Bůh, který se narodil jako člověk v temnotě betlémské noci, chce přijít také do našich temnot a prozářit je svou přítomností. Ježíš nechce, abychom vzpomínali na jeho narození, které se kdysi událo v Betlémě, jen jako na historickou událost. Chce denně přicházet do našeho srdce a do našich domovů. A my nemáme být pouze pasivním příjemcem radostné zvěsti o Ježíšově narození, ale sami se podílet na šíření „světla“ – víry, dobra, lásky a radosti. Každý z nás může být malým světlem v místě, kde žije. Můžeme přinášet Kristovo světlo do všech každodenních situací.

1. neděle adventní (Mt 24,37–44)

„Buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“

Bůh nepřijde až někdy jednou na konci života, ale „přichází“ k nám každý den. Je třeba, abychom byli vnímaví a viděli dary, které nám dává. Snaž se v 1. adventním týdnu objevit něco, za co můžeš Bohu poděkovat (příroda, událost/zážitek, návštěva, rodina, zvládnutí úkolů, překonání těžkostí…). Vděčnost Bohu Ti otevře oči pro Boží přítomnost. Tento postoj „rozsvítí“ Tebe i tvé okolí.

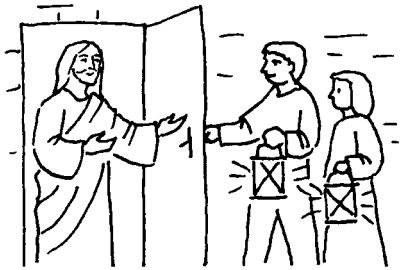

2. neděle adventní (Mt 3,1–12)

„Obraťte se!“

Jak se můžeš obrátit a urovnat cestu Bohu? Popros Pána Ježíše, aby Ti ukázal, co je na tvé životní cestě takovým „pahorkem“, přes který klopýtáš a který by bylo potřeba odstranit (= závist, hádky, pýcha, lenost…). Co bys naopak mohl udělat, aby Tvoje cesta k Bohu byla přímější? (= smířit se, omluvit se, napravit se). Vyber si jednu věc, ve které se chceš „obrátit“. Ochota změnit se k lepšímu „posvítí“ na cestu nejen Tobě, ale i ostatním (rodina, kamarádi, spolužáci, sousedé).

3. neděle adventní (Mt 11,2–11)

„Slepí vidí, chromí chodí, hluší slyší, …, chudým se hlásá radostná zvěst.“

Ježíš dělal velké zázraky. Ty nemůžeš napodobovat, ale šířit radost můžeš stejně jako on. Můžeš například navštívit někoho nemocného nebo starého, poslat pohled někomu vzdálenému, pomoci mamince nebo tatínkovi, všimnout si spolužáka, se kterým se nikdo nekamarádí, zastat se slabšího, říct pravdu, i když je to těžké. Každý den je spousta příležitostí k šíření radosti. Radost má tu zvláštnost, že čím víc ji rozdáváme, tím víc jí máme. Je to jako světlo, které se šíří.

4. neděle adventní (Mt 1,18–24)

„Josefe, neboj se! … Marii se narodí Božího syna.“

Aby se Spasitel mohl narodit, museli k tomu dát svůj souhlas Maria i Josef. Opustili své plány a přijali Boží plán – zcela Bohu důvěřovali. Čekal je velký úkol. Bůh má svůj úkol pro každého, i pro Tebe. Svůj život nejlépe prožiješ, když budeš vždycky hledat jeho plán a jeho úkol pro Tebe a když se budeš ptát, co očekává. Nejlépe to vyjádříš modlitbou: „Pane, chci to, co chceš Ty.“ Pak se Ježíš narodí i ve tvém srdci a budeš šířit jeho světlo. Dej mu v závěru adventu více prostoru, hlavně v modlitbě.

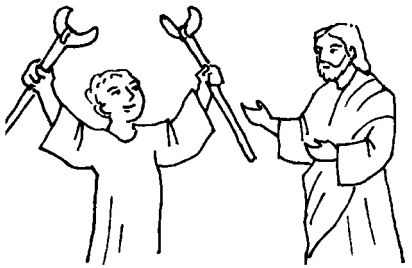

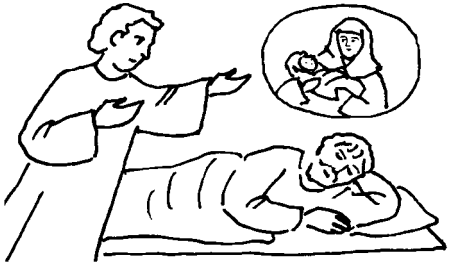

Připravila Věra Klimešová

Námět a obrázky pochází z Katechetického věstníku č. 3/2013–14 diecézního katechetického centra Biskupství brněnského.

Praktické provedení

V naší farnosti budou děti každou adventní neděli dostávat úkol (k nalezení na těchto stránkách) a k tomu hvězdičku, kterou si odnesou domů, aby jim připomínala, že mají zářit nějakým konkrétním způsobem. Ty děti, které úkol splní, budou moci tuto hvězdičku nalepit na panoráma Poličky připravené v kostele. Pokud dítě splní úkol, ale zapomene si hvězdičku doma, dostane hvězdu v kostele, aby nám na tom našem obrázku jeho hvězda nechyběla.
Účastnit se mohou děti na všech poličských nedělních bohoslužbách, ale zvlášť se tímto programem budeme zabývat na mši v 10:30.

Pravidelnosti a nepravidelnosti

Společenství ve farnosti

Schůzky dětí: 7. a 21. 12. sraz ve 14:00 na náměstí
Setkání seniorů: 4. 12. na faře v 16:00
Ministrantské schůzky v prosinci bohužel nebudou, nácvik ministrantů na půlnoční od 23:20.
Společenství mládeže: 21. 12. od 19:00 na faře
Teologický klub: 14. 12. od 19:00 na faře

Sbírky minulý měsíc:

	Polička	Pomezí	Květná
3. 11. 31. v mezidobí, sv. Jakub	26 052 Kč	2 883 Kč	1 040 Kč
10. 11. 32. v mezidobí, pojištění kostelů	16 264 Kč	3 899 Kč	
17. 11. 33. v mezidobí, farnost	12 368 Kč	2 981 Kč	
Biblické dílo	2 801 Kč		
24. 11. Slavnost Krista Krále, pro farnost	6 960 Kč	2 300 Kč	
Pro bratry evangelíky	11 287 Kč		

Sbírky příští měsíc:

1. 12. na kněžský seminář a formaci bohoslovců
24. 12. (Půlnoční) Štědrý dar pro Betlémské děti

15. prosince bude na faře po obou dvou mších v Poličce farní jarmark, v rámci kterého budou děti prodávat svoje výrobky (jak to znáte), mládež uspořádá bazar ve prospěch Mary´s Meals (s.16) a také budou k zakoupení ekvádorští andělíčci (s.10). Všechny Vás srdečně zveme.

Předvánoční zpovídání na faře v Poličce
úterý 17.12. 9:00-11:00: P, Kopecký, P. Glogar (Sebranice), P. Enderle
středa 18.12. 15:00-17:00: P. Tomšíček (Svojanov), P. Špinler (Sádek), P. Enderle
čtvrtek 19.12. 9:00-11:00: P. Romportl (Borová), P. Enderle

Vánoční besídka na Jordáně bude 22. 12. od 15:00

Adventní duchovní obnovy ve farnosti Polička
vede P. Pavel Kadlečík SDB ze Sebranic
6. prosince pro ženy, 13. prosince pro muže
Začíná se vždy v 18:00 mší svatou (pro všechny),
následuje přednáška, večeře a přednáška.

Vánoční bohoslužby

Štědrý den (24. 12.)
od 12:00 možnost návštěvy kostela sv. Jakuba
16:00 Mše svatá pro rodiny s dětmi (sv. Jakub)
21:00 „Půlnoční“ v Pomezí
24:00 „Půlnoční“ u svatého Jakuba

Boží hod vánoční (25. 12.)
7:30 Mše svatá u svatého Jakuba
9:00 Mše svatá v Pomezí
10:30 Mše svatá u svatého Jakuba

svátek sv. Štěpána (26. 12.)
9:00 Mše svatá u svatého Jakuba
10:30 Mše svatá v Květné

Na **svátek Svaté rodiny (29. 12.)** budou bohoslužby dle nedělního pořádku a při všech bude příležitost obnovit své manželské sliby.

Dvoudenní dvouvikariátko v Poličce

Druhý listopadový víkend se pro chrudimský a litomyšlský vikariát uskutečnilo Dvoudenní dvouvikariátko s přespáním na faře v Poličce. Setkání začalo v sobotu 9. listopadu v 15:00 hrou pod vedením Klárky Kopecké. Hlavním úkolem bylo posbírat informace po městě, potřebné k vyluštění tajenky.
Od 17:00 jsme se zúčastnili hodinového koncertu známého českého písničkáře a zpěváka Pavla Helana v kostele sv. Michaela. Zaznělo mnoho písniček, například Rapper nebo píseň Buď se mnou. Pavel Helan nás po koncertě poctil svou návštěvou a promluvil k celkem 45 mladým lidem o svém povolání a své životní cestě. Děkujeme za povzbudivá slova!
Grilované klobásky k večeři všechny potěšily. Velmi silným okamžikem setkání se stala sobotní večerní adorace s doprovodem litomyšlské scholy.
Setkání jsme zakončili nedělní mší svatou a následnou snídaní.
Děkujeme všem účastníkům za krásný víkend a těšíme se opět za rok na viděnou.

Adéla Tesařová

Rozpis bohoslužeb

Neděle 1. 12. 1. neděle adventní	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za Oldřicha Heyla, živé a zemřelé toho rodu 10:30 M: za rodinu Kubíčkovu a Blažkovu
Pondělí 2. 12.	6:30 K: za manžela, syna Bohumíra, Eduarda a duše v očistci
Úterý 3. 12. sv. Františka Xaverského	7:00 K: za Marii a Jana Štěpánkovy a celý rod
Středa 4. 12.	18:00 K: za Miroslava Kurzveila a maminku
Čtvrtek 5. 12.	15:30 LDN: za Růženu a Aloise Večeřovy
Pátek 6. 12. sv. Mikuláše	18:00 K: za zemřelého Jiřího Vojtěcha
Sobota 7. 12. sv. Ambrože	18:00 M: za rodiče z obou stran Kopeckých a Kleinovy
Neděle 8. 12. 2. neděle adventní	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: 10:30 M: za živé a zemřelé z rodiny Paclíkovy a Olivovy
Pondělí 9. 12. Slavnost P. Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu	6:30 K: za Bohuslava Martinů, manželku, rodiče a sourozence
Úterý 10. 12.	7:00 K: za Jiřího Ševce
Středa 11. 12.	18:00 K: za rodinu, s prosbou o Boží požehnání, zdraví, prohloubení víry a dar víry pro zetě
Čtvrtek 12. 12.	15:30 LDN:
Pátek 13. 12. sv. Lucie	15:30 P: za Věru Stodolovou a manžela 18:00 K: za manžela, jeho rodiče a sourozence a víru dětí v rodinách
Sobota 14. 12. sv. Jana od Kříže	18:00 M: na poděkování za 85 let života
Neděle 15. 12. 3. neděle adventní	7:30 Ja: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: 10:30 Ja: za rodiče Andrlíkovy, rodiny synů a vnoučat
Pondělí 16. 12.	6:30 K:

Úterý 17. 12.	7:00 K: za zemřelého Jiřího Vojtěcha
Středa 18. 12.	18:00 K: na poděkování za 55 let života a 30 let manželství a ochranu pro rodinu Jílkovu
Čtvrtek 19. 12.	15:30 LDN: na poděkování za 85 let života, za děti, rodiče a sourozence
Pátek 20. 12.	18:00 K: za živé a zemřelé členy rodiny Sejkorovy a Kladivovy
Sobota 21. 12.	18:00 Ja: za živé a zemřelé z rodiny Stodolovy
Neděle 22. 12. 4. neděle adventní	7:30 Ja: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za živé a zemřelé členy rodiny Hruškovy, Šmerdovy, Málkovy, Cajzlovy a Velebovy 10:30 Ja: za zemřelého Jana Kastnera
Pondělí 23. 12.	6:30 K: za zemřelého Hynka Dočekala
Úterý 24. 12. Štědrý den	16:00 Ja: 21:00 J: za obyvatele obce Pomezí 24:00 Ja: za obyvatele města Poličky
Středa 25. 12. slavnost Narození Páně	7:30 Ja: 9:00 J: 10:30 Ja: za Jiřího Tomana a rodiče
Čtvrtek 26. 12. sv. Štěpána	9:00 Ja: za rodiče Lopourovy, dceru a vnučku 10:30 Kv:
Pátek 27. 12. sv. Jana	18:00 K: za Jana Plíhala a jeho rodinu
Sobota 28. 12. sv. Mláďátek	18:00 Ja: za manžela, bratra, maminku, děti a vnoučata
Neděle 29. 12. svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa	7:30 Ja: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za Eduarda Ptáčka, jeho syna a rodiče 10:30 Ja: za Zdeňka a Helenu Homolákovy a jejich děti s rodinami
Úterý 31. 12.	16:00 Ja: na poděkování
Středa 1. 1. slavnost Matky Boží, Panny Marie	7:30 Ja: 9:00 J: 10:30 Ja:
Čtvrtek 2. 1. sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského	15:30 LDN: